

10

Naam: Jeroen Doorenbos (49)
Diabetes: type 1 sinds 1970
Woonplaats: Culemborg
Ik spuit liever zelf: 'Ik wil niet afhankelijk zijn van een apparaat'

Jeroen

Zeg nooit 'nooit', vindt Jeroen Doorenbos, maar voorlopig wil hij nog niet afhankelijk zijn van een apparaat. 'Met een insulinepen voel ik me vrij.'

“Heel veel mensen geven hoog op over de insulinepomp. Het is zo handig, zorgt voor stabilere bloedglucosewaarden, geeft meer vrijheid. Vrijwel niets dan lof. Maar ondanks de succesverhalen die ik hoor, wil ik er nog steeds

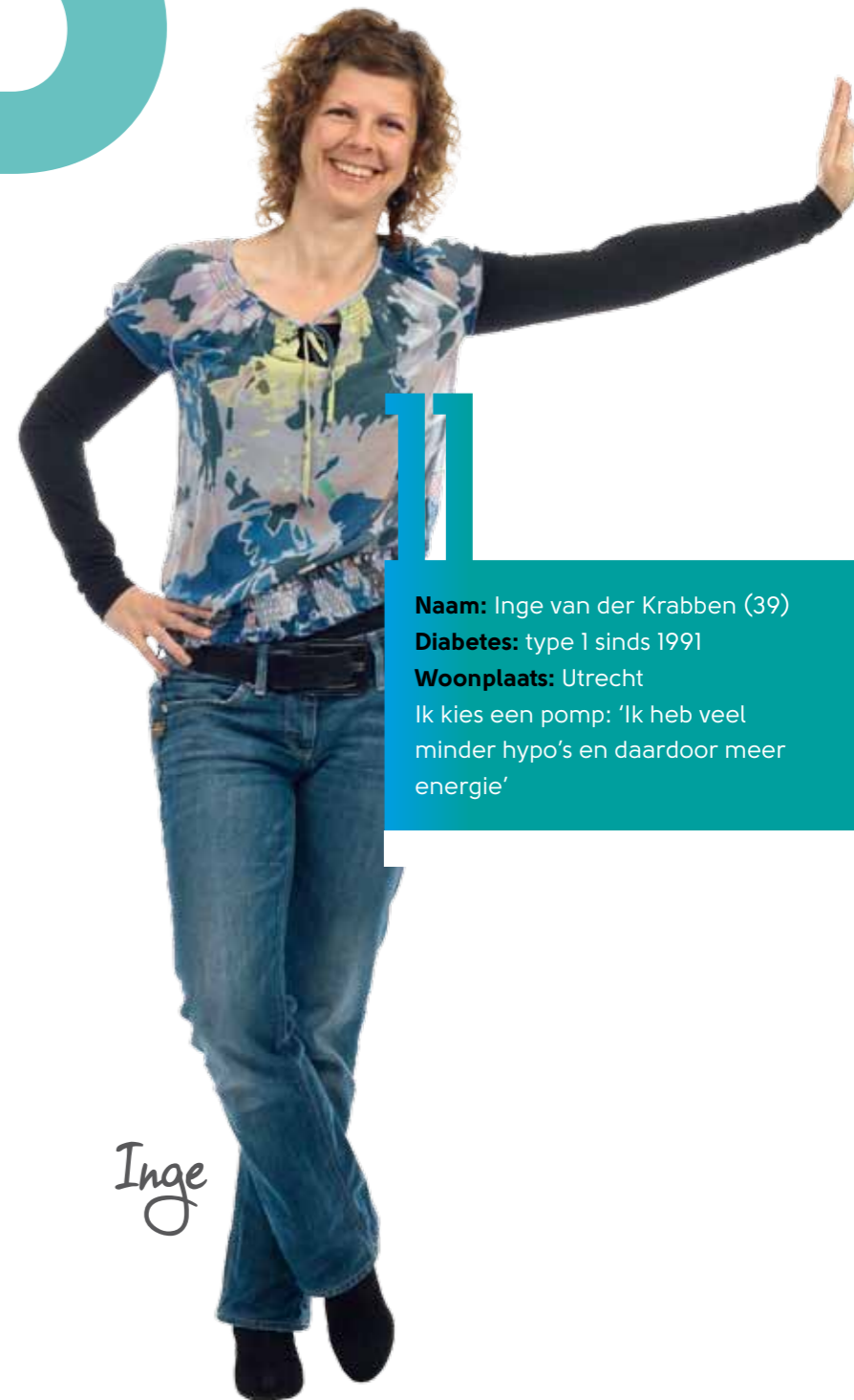
niets van weten. Mijn internist en diabetesverpleegkundige weten hoe ik erover denk. Zij proberen me niet over te halen.”
“Medisch gezien is er voor mij geen reden om over te gaan op de pomp. Mijn HbA1c is prima, altijd rond de

POMP

niet wel

53 mmol/mol (7 procent). Er valt dus weinig winst te behalen.”
“Ik spuit al ruim veertig jaar insuline en dat gaat prima. Overigens altijd in mijn armen en benen. Nooit in mijn buik, dat wil en doe ik niet. Is misschien psychisch. De meeste pompen horen op je buik, dus dat is voor mij een extra reden om het niet te doen. Ik wil ook niet met een slangetje vastzitten aan een apparaat waar je dan afhankelijk van bent. Alleen het idee al.”
[“Met een insulinepen voel ik me vrij en weet ik zeker dat de insuline in mijn lichaam komt. Ik spuit kortwerkende en ultralangwerkende insuline, dus ik heb altijd een basis die niet één, twee, drie weg is.”](#) Bij pompen wordt er alleen kortwerkende insuline gebruikt. Dat zou me een minder zeker en veilig gevoel geven. Ik reis veel en zo'n pomp lijkt me hinderlijk. Bij de douane, maar ook als je door de woestijn banjert of gaat wildwatervaren. Ik draag mijn pen dan op mijn lijf.”

“Natuurlijk ben ik ook wel eens ontregeld. Door een maaltijd, ziekte of stress. Dan spuit ik zeven in plaats van vier keer. Bij de 7e prik denk ik wel eens dat een pomp in zo'n geval handig is. Echte twijfel is er nog niet, maar met de snelle technologische ontwikkelingen sluit ik niet uit dat ik ooit overstap op een pomp. Zeg nooit 'nooit'. Pas als ik het heb uitgeprobeerd kan ik misschien écht een oordeel vellen, maar ik weet niet of een pomp bij mij, mijn omgang met diabetes en mijn leefstijl past.”

Inge

Vooraf dacht Inge Krabben dat ze zich meer patiënt zou voelen met de pomp. Nu is ze blij dat ze is overgestapt.

“Een half jaar geleden ben ik overgestapt op een insulinepomp. Daar hikte ik al twintig jaar tegenaan. Het idee om iets aan mijn lijf te hebben, stond me tegen. Mijn HbA1c was prima, maar ik had veel schommelingen. Met name de vele hypo's waren erg vervelend. Mijn internist vermoedde meer stabiliteit in mijn diabetes met een pomp, omdat deze de natuur beter nabootst dan de pen. Toen hij er weer over begon, ging ik overstag. Als je het niet probeert, weet je het immers ook niet. En ik kon altijd nog terug naar de pen.”
“Ik ging op zoek naar meer informatie, zowel van fabrikanten als van gebruikers. Filmpjes, ervaringen. Ik koos voor de Omnipod, omdat die op je huid geplakt zit. Geen slangetje dus. De grootste winst is dat mijn bloedglucosewaarden inderdaad stabiel zijn. Iedereen met diabetes wil de kans op complicaties zo klein mogelijk maken. Deze pomp helpt daarbij.”
[“Ik heb veel minder hypo's en daardoor meer energie. Ik hoef niet meer vier keer per dag te spuiten en ervaar meer rust in mijn hoofd.”](#) Zwemmen, in bad, onder de douche, alles kan. Behalve de sauna vanwege de hitte.”
“De pomp bevat ook veel extra informatie en rekent bijvoorbeeld

de bolus uit bij het aantal koolhydraten dat ik voor een maaltijd invoer. Ik voel de pomp amper zitten, maar het nadeel is dat ik hem elke drie dagen moet vervangen. Mijn huid is vrij gevoelig en het lostrekken van de pleister is pijnlijk.”
“Vooraf dacht ik dat ik het lastig zou vinden dat mensen mijn diabetes nu kunnen zien of dat ik me meer 'patiënt' zou voelen, maar dat valt erg mee. Ik ben snel overtuigd geraakt van de voordelen van de

pomp, hoewel je altijd blijft zoeken naar de meest optimale instelling en een fijne balans. Gelukkig word ik vanuit het ziekenhuis goed begeleid. Ik heb er alle vertrouwen in dat dit steeds beter zal gaan. Ik ben heel blij dat ik ben overgestapt op de pomp.” >

Naam: Inge van der Krabben (39)
Diabetes: type 1 sinds 1991
Woonplaats: Utrecht
Ik kies een pomp: 'Ik heb veel minder hypo's en daardoor meer energie'

Meer ervaringen met de pomp, kijk op www.dvn.nl/diabc